

12. NAVADNA NEDELJA

NEDELJSKO PISMO

župnija Prevalje

Mt 10,26–33
NE BOJTE SE

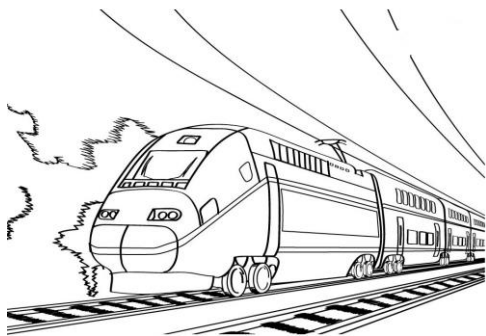
V današnjem evangeliju kar trikrat slišimo: »Ne bojte se!« Najprej Jezus pravi: »Ne bojte se ljudi!« Ljudje sodimo po videzu, Bog sodi po namenih našega srca. Prišel bo dan, ko se bodo razkrili nameni vseh src javno, vpricho vsega človeštva, in takrat se bo videla prava vrednost človeka. Če se v življenju ravnam po načelu Bog me vidi, zlepa ne bom neiskren, dvoličen. Če imam pred očmi dejstvo: Bog me vidi in pozna do najglobljega kotička srca, bom iskren in se ne bom pretvarjal pred ljudmi. Tudi se ne bom pretirano »grizel« zaradi takšne ali drugačne sodbe ljudi. Če me hvalijo, sam najbolje vem, koliko sem vreden. Vem, da bi lahko bil boljši, če bi koristno uporabil vse Božje darove, zato me nobena hvala ne bo prevzela. Če me upravičeno grajajo, si bom grajo vzel k srcu in se bo poboljšal. Če pa graja ni upravičena, me ne bo potrla, zavedajoč se, da je pomembno edino to, kaj o meni sodi Bog. Trudil se bom biti čim boljši v njegovih očeh. In če bom dober v Božjih očeh, tudi v očeh ljudi ne bom mogel biti slab.

Potem smo slišali Jezusove besede: »Ne

bojte se tistih, ki umorijo telo, duše pa ne morejo umoriti.« Vsa zgodovina krščanstva je hkrati zgodovina mučencev – doslednih Jezusovih učencev, ki so radi žrtvovali svoje življenje, da so ohranili nedotaknjeno zvestobo svojemu Gospodu. Vsaka bolečina, ki jo sprejmemo iz ljubezni do Boga in se uresničuje v medsebojni človeški ljubezni, se spremeni v biser. Poveljučana bo ljubezen mater, ljubezen trpečih, bolnikov, ostarelih, zapostavljenih in preganjanih, tistih, ki jih svet – in ponavadi mi z njim – zaničuje, gleda postrani. Dan, ko bo Bog sodil svet, nam pripravlja velikanska presenečenja. Od nas je odvisno, ali bodo ta presenečenja za nas ugodna ali neprijetna. Pomembno je vedeti: Bog stalno bedi nad nami. Če skrbi za ptice, kot so vrabci, ki niso ne posebno lepi in niti kakšni prijetni pevci, bo menda skrbel za nas, ki nam je zaupal tako dragocene darove: svobodno voljo, razum, posvečujočo milost. Predvsem naj se ne bojimo priznati njega pred ljudmi. Naj se ne bojimo pokazati, da smo njegovi učenci. Vendar Jezus ne misli toliko na slovesne izjave in priseganja, da smo verni, misli predvsem, da ga ne zatajimo s svojim življenjem.

Po: S. Čuk, Misli srca

Za duhovno rast

OČE SKRBI ZA NAS

Neki deček je potoval sam v vagonu. Ko je vlak speljal z ene od postaj, je starejšemu moškemu, ki je sedel ob njem, uspelo začeti pogovor z dečkom.

»Ali potuješ kar sam?«

»Da, gospod.«

»Kako daleč pa se pelješ?«

»Do končne postaje.«

»Ali te ni strah, ko pa si se sam odpravil na tako dolgo pot?«

»Ne, sploh ni me strah.«

»Kako pa to?«

»Zato, ker je moj oče strojevodja.«

Ne bojte se tistih, ki umorijo telo, duše pa ne morejo umoriti. Bojte se rajši tistega, ki more dušo in telo pogubiti v peklenški dolini!

(Mt 10,28)

Po: B. Rustja, Zgodbe za pogum

V berilu 12. nedelje med letom poslušamo preroka Jeremija. Najbrž noben prerok ni toliko pretrpel kot prav Jeremija. Strah ga je bilo, ko je dobil nalogo oznanjati Božjo besedo trdovratnemu in upornemu ljudstvu. Vendar je pogumno jemal nase življenje, ki je bilo polno nevarnosti in bojov. Podpirali sta ga vera in zaupanje v Boga. Kako pa je z nami? Smo podobni Jeremiju?

O STARI SKRINJI

Naša družina ima lepo staro skrinjo, v kateri so spravljene družinski albumi in stare knjige. Za Urško, ki je bila med otroki najbolj radovedna, ki jo je vse zanimalo, je to priljubljen kotiček. Legla je na mehko preprogo ob skrinji in gledala fotografije svoje prababice, ki je bila kot deklica prava lepotica, potem pa je postala mamica petih otrok. Ali pa je občudovala svojega pradedka v vojaški uniformi – babica ji je povedala, da v vojni ni nikoli streljal na ljudi, saj še muhe ni mogel ubiti. Videla je tudi svojega dedka in babico na vrhu Triglava. Kako sta bila mlada!

Ob teh fotografijah si je tudi Urška želela, da bi imela veliko otrok kot prababica, da bi imela tako rada ljudi in živali kot pradedek, da bi tudi sama nekoč hodila po visokih planinah ...

Med drugimi knjigami je v tej skrinji bilo tudi staro Sveto pismo, v katerem je vedno gledala slike. Ko je ati nekoč vprašal, če poznajo skrinjo zaveze, se je Blaž takoj spomnil na Sveto pismo.

»V tej skrinji so čuvali svete knjige, ki so jih pisali očaki in preroki po Božjem navdihu. To je Božja beseda, ki je še

danes zapisana v Stari zavezi,« je razložil precej zapleteno.

Ati je vedel, da otroci to težko razumejo, zato je najprej povprašal: »Kaj pa vam sploh pomeni beseda zaveza?«

Blaž je seveda vedel: »To, da nekemu nekaj obljubiš in se zavežeš, da se boš tega tudi držal.«

Urška je razumela po svoje: »Tako je, če nekaj dobro zavežeš, to tudi drži. Tako kot moje vezalke na čevljih!«

Vsi so se od srca nasmejali, ati pa je nadaljeval: »Saj vem, da ti še ne moreš dobro razumeti. Zaveza je res trdna obljuba, kot pravi Blaž, in takšno zavezo je Bog sklenil z ljudmi. Ali veste, katero znamenje nam je dal?«

»Mavrico!« so vzkliknili vsi. To so dobro vedeli iz enega od preteklih njihovih

družinskih pogovorov.

Urška pa je še vedno mislila na domačo skrinjo in je rekla: »Tudi naša skrinja je takšna skrinja zaveze – v njej je staro Sveto pismo, pa stare fotografije. Se lahko tudi jaz zavežem, da bom imela veliko otrok?«

»To bi bilo zelo lepo!« je rekel ati in se nasmehnil.

»Ampak tudi za Marijo, kadar molimo litanije, pravimo, da je Skrinja zaveze,« se je domislil Blaž.

»Da, tudi ona se je zavezala Bogu in postala je kot skrinja, ker nosi Božje dete.«

Po: M. Strašek Januš

Oznanila

◆ V četrtek bo državni praznik **Dan državnosti**. Da bi naša država živela v miru, spravi in medsebojnem razumevanju, v molitvi priporočajmo Bogu vse njene prebivalce in voditelje.

◆ V četrtek, 25.6., bomo obeležili 29. obletnico razglasitve samostojnosti Republike Slovenije. Škofje naročajo, naj se na predvečer praznika v sredo, 24. junija, ob 20.00, v hvaležen spomin oglasijo vsi zvonovi po naših cerkvah. Naši se bodo!

◆ Slovenski škofje so sklenili, da se dosedanjim **članom ŽPS mandat podaljša za eno leto**. Izbira novih članov bo potekala leta 2021.

◆ **Duhovne vaje** so že stoletja velika pomoč in priložnost za kristjane, ki si želijo notranje rasti in osebno napredovati v veri. Ponudbe je v Sloveniji kar precej. Pestro izbiro duhovnih vaj najdete na spletni strani Družine. Priporočamo!

Darovalci

Za prenovo ž. kuhinje: N. N. 100€; N. N. 50 €.

LEPA HVALA ZA DAROVA!

Svete maše

**21. 6. 2020 – 12. NEDELJA
MED LETOM**

7.30 za vse žive in pokojne župljane
9.30 za +Alojzijo in Franca Štrekelj
11.00 /žup. cerkev/ za +Alojzijo Štornik,
Ravnjakovi nečaki

PONEDELJEK, 22. 6., Pavlin, škof

19.00 za +Pavolino Koren

TOREK, 23. 6.; Agripina, mučenka

19.00 za +Vero Merkač, sestra Lojzka

SREDA, 24. 6.; Rojstvo Janeza Krstnika

Na Prevaljah ne bo sv. maše

ČETRTEK, 25. 6., Dan državnosti

18.00 za +Franca Sušnik, osm., Janko in
Marjana Potočnik

19.00 za +Adolfa Dobrodel, Jožeta
Hauptman in družini Prikeržnik - Zupanc

PETEK, 26. 6., Vigilij, škof

7.00 za +Antonijo in Maksa Enci

SOBOTA, 27. 6., Ema Krška, kneginja

19.00 za +Marijo in Martina Pšeničnik

**28. 6. 2020 – 13. NEDELJA
MED LETOM**

7.30 za vse žive in pokojne župljane
9.30 za +Antonijo in Konrada Praznik

Svetnik tedna

**27. junij
EMA KRŠKA**

Po starem izročilu naj bi se Ema rodila leta 983 na gradu Pilštajn na Kozjanskem. Čeprav je bila plemiškega rodu, se je počutila domačo med preprostimi in revnimi. Mlado Emo so starši poslali na nemški dvor, da se nauči uglajenega vedenja in se primemo izobrazijo. Ob cesarju Henriku II. in cesarici Kunigundi, ki ju Cerkev časti kot svetnika, je tudi sama rasla v veri in svetosti. Na dvoru je Ema srečala Viljema, mejnega grofa, s katerim sta se nato poročila in postala upravitelja precejšnjega dela sedanjega slovenskega ozemlja. Bila sta blaga in ljudem naklonjena zemljiška gospoda. Ko je Ema izgubila moža, se je odrekla vsemu in je začela velikodušno razdeljevati svoje imetje v korist ljudstva in Cerkve. Njeno največje delo je bil samostan benediktink v Krki na Koroškem, ki je postal sedež novoustanovljene škofije. V tem samostanu je Ema preživela zadnja leta svojega življenja. Redovnica sicer ni postala, pač pa je živela v redovniški skupnosti in se udeleževala molitev. Umrla je najbrž po letu 1045.

Izdajatelj: Župnija Prevalje, Na Fari 44,
2391 Prevalje; tel.: 02 824 02 21, ali
GSM: 041 390 700;

TRR: SI56 048700002867311;
uradne ure vsak dan po sv. maši;
e-mail: zupnija.prevalje@gmail.com

www.zupnija-prevalje.si

Odgovarja: Franc Brgle, župnik in dekan

